

Pierij Val. Apis.

DE VITAE DULCEDINE AMARITIES.

D

Atingemus ea quoq; quæ complexu rerum possint in orationem absolutam coalescere: vt si quis amaritudinem aliquam, aut infortunium, quod antea vitæ suauissimum ocium & tranquillitatem exasperet, per huius generis hieroglyphica explicare voluerit, non alia congruentius pictura signõve vteretur, quàm figurato mellis fauo, de summo cuius absinthiũ pullulet, herba nimirum amarissima: quod quidem Lucretianum illud sapere videtur, quod in nostra vitæ conditione frequenter occurrit:

Medio de fonte leporum

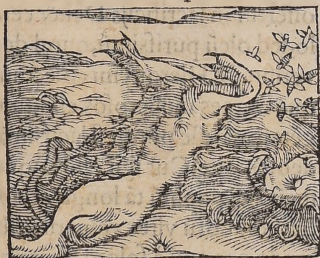
Surgit amari aliquid, quod in ipsis faucibus angat.

POPVLARIS FVGA.

Commenti sunt nonnulli popularẽ fugam per examẽ Apum & subiectũ fũmum indicare: quando quidem Apes nulla re magis consternantur, in fugamq; vertuntur, quàm fumo supposito. Atq; hac similitudine vtitur Apollonius Argonautis, in describenda Bebryciorum fuga, simul atq; interemptum Amycum conspexere.

OBORTVS IN MOESTITIA LEPOS.

Sed longè suauius illud est, quod per Apes ex cadauerosi leonis ore prodeũtes innuitur. Pingi potest hoc, vbi quis aut à detractoribus malè habitus, infigniorẽ fuerit existimationem affectus, aut inimicorũ contumelijs affectus clarior euaserit, aut ex illatis iniurijs creuerit. Mordacissimus est enim leo violentus, & ferox. Apes verò in eius faucibus mellificantes, prospera & suauia quæ sublequuntur indicat. Verũ historia vetus ansam huic hieroglyphico subministrat: quippe Samson Dauidanus tribulis cũ in ferocissimi leonis occursum illapsum esset, vterò belluam adortus eam stragulauit, peremptamq; ex publica via in syluam proximam pertraxit, eamq; ibi in abscondito, reliquit. Paucis verò post diebus proiectæ belluæ cadauer inuisurus eò redijt, vbi mira res oculis obiecta est: nam frequens Apum examen in tabidis eius faucibus fauos fabricare ceperant. Vnde illi postea quæstionis argumentum fuit, quam Palæstinæ iu-

E

uentuti dissoluendam proposuit, Qui fieri posset, vt truculenta immanisq; res, eademq; voracissima, suauissimum ex ore cibum erogaret. Cuius quidem quæstionis historiam solius vxoris silentio crediderat, eius fidem & taciturnitatem exploraturus. Hinc illa mox medio cõuiuio, ob rem ab vxore proditam, exclamatio Samsonis plena acerbitatis exaudita, Nihil esse scemina fallacius.

PROPHETARVM ORACVLA.

Minime verò prætereunda sunt etiam alia, quæ sacris nostrorum literis traduntur: Quàm dulcia faucibus nostris cloquia tua super mel & fauũ ori meo. Et alibi: Iudicia Dei dulciora super mel & fauum. Omnis enim propheta suauis cœlestis doctrinæ fauos, & dulcia diuini eloquij mella cõponit. Et Debora libro Iudicũ prophetiæ particeps facta, Apis interpretatur, vt ait Adama- tius. Et omnes deniq; Prophetiæ sub Apis nomine cõprehendũtur, corũq; faui ea sunt oracula quæ literis mãdauere. Atq; hoc est bonũ illud mel, quod comesse iubemur. Quicũq; em̃ oracula ea diuina meditatione cõplectitur, scriptis varũ nostrorũ sermonib. alitur & recreatur, is mãdatũ illud diuinum exequitur,

quo